

[Industriministeren]

Som bekendt blev der også i forbindelse med erhvervsfremmelovens vedtagelse taget initiativ til nedsættelse af en arbejdsgruppe, som inden 1. januar i år skulle komme med oplæg til, hvorledes man kan udmønte denne regionalpolitiske indsats. Det var et bredt ønske fra Folketinget.

Rapporten kom også til tiden og er sendt til orientering i Folketingets Erhvervsudvalg, og den er sendt til høring med udgangen af februar som svarfrist i de berørte organisationer. Det er hensigten, at det nye Erhvervsudviklingsråd herefter umiddelbart efter får mulighed for at tage stilling til den konkrete udmøntning af den fremtidige regionalpolitik, herunder også spørgsmålet om medfinansiering af EF's regionalfondsprogrammer, som er rejst her, og det vil således kunne ske umiddelbart efter udgangen af februar måned. Forsinkelsen er som sagt opstået, fordi finansloven først er vedtaget så sent.

Frank Jensen (S):

Jeg siger tak til industriministeren for besvarelsen, og jeg forstod besvarelsen på den måde, at der meget snart vil ske en afklaring, og at industriministeren er indstillet på, at der skal ske en matchning, altså et tilsvarende krone- og ørebeløb fra nationale midler, til de seks kommuner i Nordjylland og kommunerne på Lolland, der er godkendt som tilskudsberettigede i forhold til Mål 2-programmet.

Der er imidlertid for mig at se noget uklart i, om det er, som ministeren siger det, den sene godkendelse af finansloven her i Folketinget, der er årsagen til, at der nu har hobet sig en lang række ansøgninger op i Silkeborg fra den styringsgruppe, som sidder på Mål 2- og Renaval-programmet for Nordjyllands vedkommende, eller om denne ophobning skyldes, at der fra industriministerens side er en anden politisk målsætning med brugen af det på finansloven afsatte beløb til matchning. For allerede i januar 1990 begyndte styringskomiteen i Nordjylland, som har deltagelse af Industriministeriets embedsmænd, at godkende projekter under Mål 2-programmet, og nu er man altså henne i februar 1991, og der er virksomheder, som har søgt allerede i januar 1990 om at få andele i pengene, og der er stadig væk ikke sket en egentlig sagsbehandling i Industriministeriet.

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at det vil ske i løbet af meget kort tid, og at pengene så vil komme til udbetaling – både de nationale støttemidler og de midler, der er tilgået Industriministeriet fra EF?

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Der ligger jo en slet skjult anklage om, at jeg personlig skulle have sat noget i stå. Jeg vil minde spørgeren om, at det trods alt var et folketingsflertal, som anmodede om, at vi lod dette regionalpolitiske arbejde analysere i en arbejdsgruppe frem for blot at fastsætte kriterierne. Det er som sagt det flertal, vi har fulgt, og det er den arbejdsgruppe, der har afsluttet arbejdet, som Folketinget vedtog i foråret 1990.

For så vidt angår de nationale midler til matchning skal der tages stilling til, hvilke af programmerne der skal have penge, og her vil jeg gøre opmærksom på, at der er tale om både nationale, amtskommunale og kommunale samt private midler, der skal matche disse penge. Der er altså ikke kun tale om, hvad staten skal matche med.

Alt i alt forventes staten i 1991 at bidrage med ca. 43 mio. kr. til diverse projekter på landsplan, og der kan jeg oplyse, at der på finansloven er afsat 45 mio. kr. plus de nævnte 35 mio. kr. til lån i 1991. Det er altså en tosidet forsinkelse, hvis vi skal kalde det sådan, dels på grund af den regionalpolitiske rapport, som Erhvervsudvalget fik tilsendt i januar, dels på grund af finansloven. Men jeg lover, at der ikke vil være nogen af disse penge, der går tilbage til EF på grund af en forsinket sagsbehandling. Det, der sker, er, at sagerne er gjort grydeklare, således at de kan ekspederes, i det øjeblik Erhvervsudviklingsrådet har givet endeligt grønt lys for, hvorledes pengene bør bruges i det regionalpolitiske spil.

Kaj Poulsen (S):

For en times tid siden kom der et Ritzautelegram, hvor en af regeringens embedsmænd siger: Vi har dummet os på baggrund af, at Mål 2-midlerne ikke er blevet brugt. Når embedsmændene udtaler det, kunne det så skyldes, at man ikke har været opmærksom på, at der var arbejdsløse i de to berørte områder, og at de ministre, der har beskæftiget sig med denne sag, nemlig arbejdsministeren og industriministeren, måske har sovet lige vel rigeligt i denne